

היא גם בקישה שאגיד את זה במועד למשיחו, נסעה אליו ודברתי עם אותו בן-אדם שהוא שלחה אותי אליו, אבל הוא התעלם, ואכתי דמעות ואמרתנו: "צרכ' לחזור בתשובה! צרכ' לחזור בתשובה!..." השים עבורי נולדו לי שני ילדים וגסוכו התרבותי, חודש בערך אחרי הגירושין אני לוקה במחלה! גלו לי גודל ברחם!!! סבלתי קשה בערך חז'י שננו, עברתי גם נזוח אבל בהצלחה דודלה מואן ברך הר, הקביה הצליל אוט ואתי חיה. את מה שהציחו לנו כרכות, זאת את החיצורות... אוי אפשר להבאו ילדים בלי חיצורות!

ואני ממליטה לך את עצמי שנמאס לי כבר לחיות את הימים האלה! החלהתי ללמידה, ישמשת את זה, הלקוח למדוע עזוב פטורה ותלבושים, דבר שאני ממצא בחוות, ובו, והולתני לפתוח את העסק בהמון אהבה, ההצלחה הייתה מדומה...

וזה תחילה היה לי חלומות; חלומות באים וחולומות חוזרים כל לילנו לילה אחד אני עולה למיטה, שכבתת וקשה לי להידם אן צעדיות את הימים, ואדי אני שומעת באזון מין קו: "סעדת" אני שמעתי את השם "סעדת", השם שלנו הוא באמת סעדת, וחוץ מסבאתה של ואחותיו של רצחן אל תרוצח את הסתכלית אחרת, האמתן אדם שנפטר מן העולם לא משנהו לא חל בו פתאות אייה שננו! אותו אדם עם אותן טבעים; אם היו לנו תאונות – הוא יחשוף אותן. אדם שהיה מעשן – יחשוף לעשן, והוא לא יצא את זה שם, וזה גורם לו צער גדול מאדון לכך לאדם בעולם הזה חייב לתיקן את עצמו, כל דבר ציק לו ויפויו לו שמו! ואדי עוז פעם טסה וכשהתקרבתי לאור – זה חום ואהבה שאין לטא... הסתכלתי מסביב ואני רואה שאין שערם עקיים שקופים, לנוגם, צחים עם הרבה או, עליהם חרוטים פרצופים של אריות, שערים ופהפיים – זה מין עולם ענק שאין לו סוף ואין לו תחלה... אני רואה בתים בוצרות איזיל, חלק מהאגיל האלוי דילוקים באור שאינן אפשר לתאר במילויים – אור בול הקשת, תלך דילוק בהם אוור עמוס כזה וחולק שחורים בעלי אוור. היינו בעולם המונתה – הנשנה יושבת וממתינה לאזר הדין שללה, כאן היא נגשחת עם קרוביו המשפחה. הבטים שאין בהם אום הבטים שיש בהם נשמות שלא קוראים עליהם קדיש, הן הולכות לחפש ציווית שבכלי, זה מנוסת לפני המשפט לאסוף לו כל מה שרך אפשר, מלאה אחת מתוך תחלים מליליה אוור לאוות איגולן חשור שראית, וגם הדלקת נר לנפטר היא מאוד מאוד חשובה! שם מראים לנשמה מי גורם לה יסורים, היא רואה את הבן שיגדלה כל חייה מחלל שבת! הולך נdag' השם!! וזה מה שגורם לה צער. "קדיש" – המשמה מתחננת, לפעמים נפטרים באים בחולם כי אין להם דרך אחרית! הם במצבה קשה, הם זעקים: 'תפסו!' תפסו!', ברגע שעשיהם מושחו ליעו'ו נשמה, הנשמה פורחת ונגהנית בצרונה מדימה שלמה, שא' אפשר לתאר – כי זה האוכל תחתלים מליליה אוור לו! "שׂדְּעֵי לְרִי" שכל זה בשבייל שתחזרו בתשובה!!! חרוטי לזר – הרגשתני צניחה מהירה ממש לטור הגו! הדבר הראשון – נפתחו לי העינים. בכתיי ביל' סוף! דברת עם בורא עולם, בקשתמי ממנו שליח, אמרתי לך: "ברוא עולם, אני מבולבלת!" אמרתי לבודא עולם: "אני

כשהתקרבתי לאור – זה היה חום ואהבה שאין לתאר... הסתכלתי מסביב ואני רואה שנ שערם ענקים שקופים, לבנים, חיים עם הרבה או, עליהם חרוטים פרצופים של אריות – שערם יפהפיים.

הנשמה עוברת יותר יוכן ראשון לפני שהיא מגיעה לעולם השלי והאותיות של "סעדת". שכבתי, עצמתי שוב פעם את העיניים, ואז שוב פעם הקול הזה קורא לו: "סעדת" אני שמעתי את השם להקשיב לי סעדת און מון הייע הדמן שתקשי סוף סוקן את חיית לחזור בתשובה! הרשות שאימס מסתובבת כמו בקרוסול וטסה לכיוון השמיים לפוי מעלה, ואז נכנסת לתוכן מקום חדש שבו נראה כמו ממלול שביצור, אני עומדת ממש על שמיים און וואה מלול שביצור, ובמרכזו שלו מן העולם לעולם האמת!

וואתו קול צורח לי באזון: "אסור לך ללבך
אייה! אם את הולכת אליה, את לא חזרת
לשולם שלרי!" התחלה לזרץ בין החים ובין
המוחות! ואני צונחת לאלים מלא או, ישבו
שם נשים עם כסוי וראש, הן במצב של
תפילה.

"את חיבת לבוא אותה!" ואתו קול צורח לי באזון: "אסור לך ללבך אותה! אם את הולכת אליה, את לא חזרת לשולם שלרי!" התחלה לזרץ בין החים ובין המוחות! ואני צונחת לאלים מלא או, ישבו שם נשים עם כסוי וראש, הן במצב של תפילה, ואלך שומעת: "תחשי מה יכול להציל אותך!" השבטי לרגג: "מה יכול להציל אותך? – תשובה!! תשובה!! אני אומרת לך: "תשובה!!" אני אומרת לך:

**"אם! אבאי! אני חי! מסתכלו למלען,
אני חי! שומדים להנכים אותו לערן
החולן! אל תכסו אותו! אני חי! אני חי!
אני פה!! תוראו אותו! אני רואה שמכסים
את הקבר ואיך הכל נהיה חשוק!"**

בגל 24 עברתי ניתוח וכרכטו לי את החיצורות. אמרתי לבורא עולם: "אני חזרתי בתשובה שלימה אליך! אני לא מבקש מך כסף וזהב, לא בתים ולא כלום, אני רוצה לחיות לך בפשתות, אבל אני רוצה לדוחה לך לה, בורא עולם, לדקה!" כתבתי לבורא עולם, כתבתי בשפה פשוטה, שכןאמינה באמונה שלימה שהיא ישיב וקורא את המכtab של, בקשתמי מבעל שיקח את המכtab לקבורו של בורא עולם, והוא נחמן מאומן. ספרתי לו במכtab שחוירתי בתשובה ברכות הקב"ה ושאנו

עשה הכל בשבילך, אבל בעצם מה שאינו עשו, זה בעצם לא בשビルך, זה בעצם מה שאינו עשו, כי מה שאינו הבנתי מכל מה שאותה הרוחית לך, זה הכל לטובתי, אבל בורא עולם עכשו שאיו בשיא – מה אני עשו? אני מדרך אוטו אי עכשו הולכת... מה צריך לעשות עשה, כי בטלה ומכבולה לבכור ריבונו של עולם!"

ימיים אחר החיזון אני חולמת, לא פחות ולא יותר – את הלווה שלו החרלתי לצעוק בכל הכותחות של מלמעלה: "אם! אבאי! אני חי! מסתכלו למלען – אל תכסו אותו! אני חי! אני חי! אני חי! אני פה!! תוראו אותו! אני רואה? אל תכסו את הקבר ואיך הכל נהיה חשוק? פתואם שקט, דממה, הקבר הנperf לחדר ענק ומואר, אני נסחפת לתוכה האור הזה, וпотואם בתוך כל ההנהה שאותו אוור אני שמעעת צעקה: "סעדתו את לא מותה, את חי!" והאור הזה ממשך לעטוף אותך וпотואם נפרש מושך ואני רואה את שני הילודים של יושבים עלי שבעה, אז הוא אומר לך: "את רואה? את חיית לunganuna תחיה תחציל את עצמן! את חייה" והוא צעק לי באזון: "תרוצ'י! תרוצ'י! אל מסתכלית אחרת, תרוצ'י! ואיך רצח ולבסוף נעצרת מול הדלת של הבית שלי, בתוך הבית שלי, ישבים על מזונים ששבעה", פתואם נכנסת אש לבושה בגבדי שחורים מכף רגל ועד ראש עם עיניים זוחרות, והיא אומרת לך: לרגל ורגל ראלש עם עיניים זוחרות, והיא אומרת לך:

כשהתקרבתי לאור – זה היה חום ואהבה שאין
לתאר... הסתכלתי מסביב ואני רואה שנ
שערם ענקים שקופים, לבנים, חיים עם
הרבה או, עליהם חרוטים פרצופים של
אריות – שערם יפהפיים.

את חיבת לבוא אותה! מכרתי את העסק, הוצאות את כל הבגדים מהבית, והוצאות את כל התפאורה שהייתה לי בבית, כל הפסלים – כל הטרואות של צדיקים, נכסותי בבית, קניתי תמנונות של צדיקים, נכסותי קניתי תנות, נכסותי לבושה בגיןים וגופיה, רקחתי חולאה, רקחתי שללה ולקחתי כובע רשת, התלבשתי והגעתי אל המוכך, אמרתי לך: "מה שעלי קניתי, כמה זה עולה?" הוא אמר לך: "ישתבח שמו לעדי מה קורה פה?" אמרתי לך: "חזרתי בתשובה!!" והוא זכרת את זה כמו הום, הוא חזרתי לעדי ולגלו לו דעות... אמרתי לך: "חזרתי בתשובה!!..." בורא עולם שמע עותי זוכתני להזכיר את בעל, זיכנו בורך ה' להתחנן בחתונה קדשונה ומאוד שמחה.

בגלאי עברה ניתוח וכרכטו לי את החיצורות. אמרתי לבורא עולם: "אני חזרתי בתשובה שלימה אליך! אני לא מבקש מך כסף וזהב, לא בתים ולא כלום, אני רוצה לחיות לך בפשתות, אבל אני רוצה לדוחה לך לה, בורא עולם, לדקה!" כתבתי לבורא עולם, כתבתי בשפה פשוטה, שכןאמינה באמונה שלימה שהיא ישיב וקורא את המכtab של, בקשתמי מבעל שיקח את המכtab לקבורו של בורא עולם, והוא נחמן מאומן. ספרתי לו במכtab שחוירתי בתשובה ברכות הקב"ה והיא